

[Inge Fischer Møller.]

at hans første ordførerskab kun kunne afvinge ham ringe interesse. Jeg må derfor så meget desto mere være glad over, at jeg har været heldigere.

I øvrigt har hr. Poul Schlüter, så vidt jeg forstår, udtalt, at demokratiet var i fare, fordi der var for mange skolelærere og socialrådgivere i folketinget. Jeg tror, at han kun har et fåtal af sine vælgere bag sig i denne opfattelse. At det er på høje tid, at socialpolitisk sagkyndige får et ord at skulle have sagt i dette ting, håber jeg at kunne føre bevis for i beskedent omfang. I øvrigt var det ikke for tidligt, at man som socialminister i dette land fik en socialrådgiver.

Det foreliggende lovforslag, som ganske vist ikke er revolutionerende, indebærer dog en vis oprydning i et hjørne af det store social-politiske virkespil.

Ved lov af 1937 om børn født uden for ægteskab indførte man en adgang til at ikende flere personer bidragspligt til et barn født uden for ægteskab, nemlig i tilfælde, hvor ingen kunne udpeges som far. Barnet selv eller forsørgeren havde imidlertid kun krav på ét bidrag. De overskydende bidrag indgik i en særlig bidragsfond, af hvilken der dels er blevet afholdt udgifter til forskudsvis udbetaling af bidrag samt særlige bidrag til dåb, konfirmation, uddannelse o. lign., dels ydet støtte i form af lån til en række børneforsorgsinstitutioner, hovedsagelig til byggeri. Igennem årene voksede fondens formue, og alle undtagen de bidragspligtige var glade.

Vel navnlig på grund af forbedrede muligheder for bedømmelse af faderskab gennemførtes i 1960 en ændring af 1937-loven, således at adgangen til at ikende mere end én person bidragspligt faldt bort. Dette var et hårdt slag for bidragsfonden og burde formentlig have været suppleret med et lovgivningsinitiativ som det, der nu ligger på folketingets bord.

Efter lovforslaget, som er udarbejdet af en i 1969 af socialministeriet nedsat arbejdsgruppe, ophæves bidragsfonden. Dens formue på ca. 17 mill. kr. overføres til statskassen, og udgifterne til den støtte til børneforsorgsinstitutionsbyggeri o. lign., som hidtil har været ydet af fonden, foreslås fremtidigt ydet af socialministeriet. Man

kan på denne baggrund kun glæde sig til at arbejde videre med lovforslaget i udvalget.

Til orientering for justitsministeren, som jo har arvet forslaget fra sin forgænger, vil jeg dog allerede nu pege på et par spørgsmål, som efter min mening er en nærmere undersøgelse værd.

Efter forslaget skal den forskudsvis udbetaling af bidrag foregå gennem kommunen. Det er også sket hidtil. Oven i dette arbejde tænker man sig nu tillige at lægge det efter arbejdsgruppens betænkning ikke ubetydelige arbejde med inddrivelse af bidragene, som hidtil har været udført centralt gennem landsnævnet for børne- og ungdomsforsorgen. Selv om jeg har søgt orlov fra mit hverv som socialudvalgsformand i min kommune, føler jeg mig dog forpligtet til i udvalget at søge det hensigtsmæssige i en sådan ordning nærmere belyst.

Socialreformens gennemførelse stiller i forvejen store krav til de sociale forvaltninger. Efter min mening kunne de sparsomme kræfter anvendes bedre end til noget så negativt som en nidkær inddrivelse af disse bidragsbeløb. I statshusholdningen udgør de jo kun enører; for flertallet af de bidragsforpligtede derimod betyder inddrivelsen formentlig en voldsom belastning af familien, der måske i forvejen er stærkt truet. Jeg vil derfor gå det skridt videre og foreslå eftergivelse af de resterende bidrag af denne type, muligvis ud fra et rummeligt trangskriterium. Jeg gør i denne forbindelse opmærksom på, at der ifølge betænkningen i 1969-70 ud af et beløb på ca. 2 mill. kr. i inddrevne bidrag er anvendt godt 500.000 kr. eller ca. 25 pct. til administrationsudgifter alene i fonden. Hertil kommer udgifter til politiundersøgelser m.v.

Som det vil ses, er der nok at tage fat på. Jeg glæder mig til at arbejde videre med lovforslaget i udvalget, og jeg er sikker på, at justitsministeren og socialministeren vil yde os den fornødne bistand.

Lis Møller: Bidragsfonden, som blev oprettet ved lov af 7. maj 1937 om børn uden for ægteskab, foreslås nu ophævet, således at fondens midler overføres til statskassen, som derefter garanterer udbetaling af bidrag til de bidragsberettigede, og det foreslås